

120. Hores Ilona 1945. május 14-én tett tanúvallomása. *Uo.*, 13–14. o. A rendőrségen aláírt vallomásában (1945. május 12.) Berend, akit aznap szembesítettek Hores-sel, beismerte, hogy Hores állításai megalapozottak. *Uo.*, 6., 271. o. A tárgyaláson azonban már mind Berend, mind Hores azt állította, hogy a látogatások elsődleges célja a zsidók megsegítése volt.

121. *Uo.*, 559. o. Berend rendőrségi dossziéjának száma: 3554/1945.

122. Lásd például az 1945. május 4-i és 12-i rendőrségi jelentéseket. *Uo.*, 5–6. o.

123. Berend aláírt vallomásait (május 8. és 12. között) lásd *uo.*, 264–271. o.

124. *Uo.*, 188–192. és 281. o. Ferenczy, aki néhányszor találkozott vele, valóban Berend németellenes beállítottságát hangsúlyozta. *Uo.*, 189–190. o. A Berend-per egyik tanúja, dr. Horti László helyettes népügyész, 1946. március 25-én – csupán négy nappal Andre tervezett kivégzése előtt – kijelentette, hogy Andre szerinte „fogadta Berend rabbit, és hosszú beszélgetést folytatott vele a zsidóproblémáról”. Berend viszont azt állította, hogy sohasem találkozott Endrével. *Uo.*, 296. o.

125. *Vádirat*, 1945 Nü. 216/20. *Uo.*, 384–388. o.

126. A per szövegét, a vád és a védelem tanúinak vallomásával együtt lásd *uo.*, 282–373. o.

127. „Nácibérenc rabbi a népbíróság előtt.” *Világosság*, Bp., 1946. augusztus 3.

128. Bűnösnek találták abban, hogy részt vett a nyilas razziában, és interjút adott a *Harcnak*. Bűncselekmény hiányában nem találták bűnösnek a vádirat egyéb pontjaiban. Az ítélet szövegét lásd NB. 2600/1946, 389–404. o.

129. Gálfalvy ettől eltérő véleményét lásd *uo.*, 374–376. o.

130. *Uo.*, 451–477. o.

131. NOT. V. 8293/1946–12. A szöveget lásd *uo.*, 405–424. o. A NOT döntését 1947. május 14-én hozták nyilvánosságra, és 1947. június 11-én lépett hatályba.

132. A háború utáni Magyarországon számos zsidó és nem zsidó közösségi és politikai vezető vélekedett úgy, hogy az igazságszolgáltatásra, beleértve a NOT-ot is, jelentős nyomás nehezedett az alsóbb szintű bíróság döntésének megváltoztatása érdekében, állítólag azért, nehogy „egy rabbi háborús bűnösnek írja be nevét a történelembe”. Dr. Görög Frigyes volt budapesti Joint-vezető és a New York-i székhelyű World Federation of Hungarian Jews korábbi elnökének személyes közlése, továbbá Antl Ödön és Varga Béla tiszteletes, a háború utáni magyar országgyűlés volt elnöke, illetve tagja, nyilvános megállapítása. Egy 1976. november 18-i, a World Federation of Hungarian Jewshoz intézett és 1976. december 9-én Dudley G. Sippelle bécsi amerikai konzul által hitelesített levelében Major Róbert, a magyar igazságügyi minisztérium sajtóirodájának volt vezetője egyebek között kijelentette: „Tudomásom volt arról, hogy dr. Berend elítélése és a perújrafelvétel között a magyar zsidó közélet számos vezető személyisége kereste fel a bírakat dr. Berend érdekében, mert megakarták akadályozni, hogy – a magyar zsidók üldözése után – egy zsidó papot ítéljenek el.” Több ilyen értelmű, eskü alatt tett vallomás – köztük dr. Görög Frigyesé, dr. Farkas Erviné és Varga Béla volt országgyűlési elnöke – van a szerző birtokában.

133. A Tanács három jogász tagját – dr. Bodát, dr. Petőt és dr. Wilhelmet – beidézték az Ügyvédi Kamarához, hogy számot adjanak tevékenységükről, de végül is tisztázták őket. Wilhelmet 1945 őszén Krausz Miklóssal és Krausz Hermann-nal együtt le is tartóztatták, azzal a váddal, hogy nagy mennyiségű külföldi fizetőeszközt halmoztak fel. A hatóságok arra gyanakodtak, hogy a pénzt svájci menlevelek eladásából szedték össze. Egy időre még Sternt is házi őrizetben tartották. Végül azonban mindhármukat szabadon bocsátották és tisztázták. További részletekért lásd a *Világ*